

در سالگرد ۱۸ تیر در داخل و خارج صدایمان را بلندتر کنیم!

یک سال از ۱۸ تیر و واقعه کوی دانشگاه و جنگ و گریز خیابانی ما جوانان و مردم معترض با اوباشان اسلامی گذشت. ما در دانشگاهها و خیابانهای تهران و شهرهای دیگر ایران فریاد زدیم که توپ، تانک، مسلسل، دیگر اثر ندارد و به رویارویی هزاران نفره و علنی علیه رژیم دو دهه ترور و جنایت برخاستیم. در این شش روز همه از عروج علنی جنبش توده‌ای برای سرنگونی رژیم اسلامی و شعارهای ضد مذهبی و ضد اختناق ما باخبر شدند. ما جوانان، زنان، مردم آزادیخواه و مخالف رژیم اسلامی به هر خوشخیالی فهمانیدیم که منبع فاکتور جنبش سرنگونی رژیم، به عنوان یک طرف اصلی در جدال سیاسی جاری در ایران، باید جای مهمی را در هر محاسبه سیاسی پیدا کند. در این شش روز ما خیلی‌ها را لرزاندیم و خودمان ریشه دواندیم و محکم شدیم. از ۱۸ تیر تا امروز، کارخانه و خیابان و دانشگاه در چهارگوشه ایران، صحنه پرشور اعتصاب و اعتراض و راهپیمایی و شورش و درگیری ما با این رژیم سرکوبگر بوده است. خارج کشور نیز روزهای داغی را پشت سر گذاشته است و در سال گذشته صحنه اعتراضات وسیع علیه رژیم اختناق و ارتجاع اسلامی بوده است. در یکسال گذشته رویارویی کمپهای آزادی و ارتجاع در داخل و خارج ایران گسترش یافت و بشدت قطبی شد. معلوم شد دعوی سیاسی در ایران برسر انتخاب آخوند شایسته و پاسدار ولترها نیست. دعوا برسر مرگ و زندگی رژیم اسلامی و اسلام سیاسی در ایران، برسر مردمی مضم و خشمگین و گرسنه است که حکم رفتن رژیم را داده‌اند و در ابعاد میلیونی به میدان آمده‌اند. و رژیم اسلامی حتی با ترور و سربریدن و شکنجه نمیتواند آنها را به عقب براند، نمیتواند میلیونها انسان را هم در بیکاری و گرسنگی نگاهدارد و هم با گلوله و دشنه کشتارشان کند. هم اربابش مردم را تحریک میکند و هم سازش و عقب نشینی‌اش ناسازگاری و به میدان آمدن وسیعتر مردم را باعث میشود. بحران این رژیم لاعلاج است. رژیمی که پاسخ به مسائل اقتصادی جامعه ندارد، جناحهایش به جان هم افتاده‌اند و راه پس و پیش سیاسی برویشان بسته است، رژیمی که روی بمب ساعتی نفرت عمومی نفس میکشد، و اکنون مردم در ابعاد وسیع و علنی در مقابلش ایستاده‌اند و بی خاصیت شدن ارکان سرکوبش را اعلام میکنند، چنین رژیمی قطعاً رفتنی است.

جوانان، مردم آزادیخواه!

از ۲۰ خرداد ۶۰ تا امروز، اینها میلیونها نفر را زده‌اند و کشته‌اند و شکنجه و زندان و ارباب کرده‌اند. اما دیگر از نفس افتاده‌اند. رژیم خون و تروریسم، رژیم آشویتس اسلامی، دیگر به روشهای قدیم نمیتواند به مردم ایران حکومت کند. مردم کمر راست کرده‌اند. سالگرد ۱۸ تیر فرصتی است تا دوباره نفس را در سینه جلادان اسلامی حبس کنیم. از دانشگاهها و خیابانها و کارخانه‌های شهرهای ایران تا پایتخت‌های کشورهای اروپایی باید صدایمان را بلندتر کنیم. باید خواهان آزادی کلیه زندانیان سیاسی، الغای زندانها و کلیه ارگانهای سرکوب شویم. دوران درهم کوبیدن رژیم اسلامی و بزرگکشیدن پرچم آن آغاز شده است. متحد شوید و همراه ما در داخل و خارج برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برافراشتن پرچم آزادی و برابری، پرچم راه حل سوسیالیستی کارگران و خوشبختی انسانها به میدان بیایید.

در خارج کشور، سازمان جوانان کمونیست همه جوانان و مردم آزاده را به شرکت در اعتراضات و اجتماعات تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران در سالگرد ۱۸ تیر فرامیخواند.

**سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی!
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!
زنده باد جمهوری سوسیالیستی!**

سازمان جوانان کمونیست

۸ تیر ۱۳۷۹، ۲۷ ژوئن ۲۰۰۰